

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

**Principi de preclusió.- Litisconsorci passiu
necessari: improcedència.- Càrrega de la prova**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat BANCA MORA SA va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA, en reclamació de la quantitat de 59.289,69 euros, corresponent al descobert del compte corrent de la mateixa, en data 1 de juliol del 2002, més els interessos meritats.

II.- La part demandada no ha aportat cap escrit de contesta a les pretensions de l'agent.

III.- Per sentència de data 24 de febrer del 2003, l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, estimant la demanda de la part actora, va condemnar la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA a pagar a Banca MORA, la quantitat de 59.289,69 euros, més els interessos bancaris establerts per a comptes corrents en descobert, des del dia 1 de juliol del 2002 i fins el dia de la total liquidació del deute, així com les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que Banca MORA no va fer referència en cap moment a la causa de l'existència del saldo negatiu reclamat, que correspon a comandes efectuades per individus de nacionalitat iugoslava que van pagar dites comandes amb targes de crèdit falsificades; que per tant, hauria de ser present en el plet, tant la societat VISA, com els titulars reals de les targes de crèdit que foren utilitzades, el que produeix una manca de litisconsorci passiu necessari.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN

FONAMENTS DE DRET

I.- El principi de preclusió, obliga cada part a realitzar els actes processals en el moment oportú o dins el període processal establert. Les excepcions s'han de plantejar in limine litis i sempre en primera instància. En el cas d'autes, l'excepció de manca de litisconsorci passiu necessari està al·legada per la primera vegada en tràmit d'apel·lació, de manera totalment extemporània i per tant ha de ser desestimada.

II.- A més a més, dita excepció no es podria acceptar, atès que el present litigi es limita a l'execució d'un contracte de compte corrent entre el Banc i la societat demandada, titular del compte. Per tant les relacions entre la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA i els seus clients, són absolutament alienes al contracte de compte corrent passat entre la mateixa societat i el banc i no tenen res a veure amb la causa.

III.- Per fi, totes les afirmacions de la part recurrent, relatives a pagaments de mercaderies efectuats amb targes de crèdit falsificades, el que hauria generat el descobert avui reclamat pel Banc, no són corroborades per la més mínima prova.

IV.- En conseqüència s'ha de desestimar íntegrament el recurs de la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA.

V.- La desestimació del recurs imposa de posar les costes processals a càrrec de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal de Batlles de data 24 de febrer del 2003, en tots els seus extrems; condemnar a la societat INTERNACIONAL DE VENDES SA a pagar les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-